

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 martie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
332.	— Ordin al ministrului finanțelor privind aprobarea Normelor metodologice generale pentru organiza- rea și funcționarea auditului intern în baza preve- derilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv 1-8

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv

Ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările
ulterioare,

având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar pre-
ventiv, precum și propunerile ordonatorilor principali de credite, ale direcțiilor de specialitate din Ministerul Finanțelor și ale
aparaturii sale teritoriale,
emite următorul ordin:

1. Cu data prezentului ordin se aprobă Normele meto-
dologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului
intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999
privind auditul intern și controlul financiar preventiv.

2. În termen de 30 de zile de la publicarea normelor
metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I,

instituțiile publice care înființează structuri de audit intern în
baza Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 vor elabora
norme metodologice proprii privind organizarea și funcționa-
rea activității de audit intern, conform cadrului general creat
de prezentele norme metodologice.

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 25 februarie 2000.
Nr. 332.

NORME METODOLOGICE GENERALE

pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv

PARTEA I

Delimitări conceptuale

1. Definiție

Auditul intern reprezintă un ansamblu de activități și acțiuni corelate, desfășurate de structuri specializate, constituite la nivelul instituției publice în cauză sau, după caz, la nivelul instituției publice ierarhic superioare, care, pe baza unui plan și a unei metodologii prestabilite, este destinat să realizeze un diagnostic general al sistemului, sub aspect tehnic, managerial și financiar-contabil.

Auditul intern reprezintă o verificare de tip endogen și ex post. În legătură cu caracterul ex post al auditului intern al instituțiilor publice trebuie menționat că acest caracter se referă la o operațiune sau la o decizie, în timp ce, cu referire la activitatea globală desfășurată de sistemul auditat la nivelul unui an calendaristic, auditul intern are un caracter concomitent. Acest caracter rezultă din trăsătura auditului intern de a urmări o operațiune sub aspectul obiectivelor specifice de verificare pe tot lanțul său de desfășurare.

2. Raportul dintre auditul intern și auditul extern la instituțiile publice

Auditul intern este exercitat de o structură specializată, organizată în condițiile legii la nivelul instituției publice în cauză sau, după caz, de instituția publică ierarhic superioară, structură subordonată conducătorului instituției publice în care este organizat.

Auditul extern este exercitat de o structură sau de o persoană care este organizată în afara structurii organizatorice a instituției publice auditate.

Certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară, exercitată de o terță persoană din afara instituției publice ale cărei bilanț contabil și cont de execuție bugetară sunt auditate, pe bază de contract, este de natura auditului intern, dacă persoana respectivă figurează în lista cuprinzând persoanele agreate de Ministerul Finanțelor, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv.

3. Raportul dintre auditul instituțiilor publice și auditul agenților economici

Auditul intern al instituțiilor publice se exercită în baza Ordonanței Guvernului nr. 119/1999, în timp ce auditul agenților economici se realizează în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

În cazul agenților economici care utilizează fonduri publice și/sau administrează patrimoniul public ori care beneficiază de drepturi exclusive sau speciale, și numai cu privire la acestea, auditul poate fi efectuat de instituția publică care le-a alocat fondurile, le-a dat spre administrare patrimoniul sau le-a conferit drepturile exclusive ori speciale.

Deosebirea esențială dintre cele două categorii de audit este însă aceea că, în timp ce auditul agenților economici de drept privat se focalizează asupra conformității de tip financiar-contabil a operațiunilor efectuate de cel auditat, auditul instituțiilor publice se focalizează asupra calității și performanței de management, care include controlul de conformitate financiar-contabilă ca pe o parte. Această diferență rezultă din deosebirea criteriilor de comportament ale celor două entități: profitul — în cazul agenților economici și buna gestiune a banului și a patrimoniului public — în cazul instituțiilor publice.

4. Raportul dintre auditul intern și controlul intern al instituțiilor publice

În conformitate cu definiția auditului intern cuprinsă în Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 și cu precizările de la pct. 1, auditul intern se constituie ca un control ex post și, respectiv, concomitent asupra întregii activități a sistemului auditat și, în deosebi asupra controlului intern al sistemului respectiv. Prin urmare, controlul intern al instituției publice urmează să facă el însuși obiectul auditului intern.

Nu trebuie făcută nici o confuzie între controlul intern, ca ansamblu de măsuri la dispoziția conducătorului instituției publice, menit să asigure buna funcționare a instituției, și auditul intern care, fiind tot un control de tip endogen, este un control de tip evaluare

și, mai ales, este un control final, ultimul din seria controalelor efectuate de structurile proprii ale instituției publice în cauză.

PARTEA a II-a

Organizarea structurilor de audit intern

5. Organizarea auditului intern la nivelul ordonatorilor principali de credite

Auditul intern se organizează, în mod obligatoriu, la ordonatorii principali de credite, responsabilitatea pentru aceasta revenind ordonatorilor de credite respectivi.

Ordonatorii principali de credite vor analiza oportunitatea înființării structurilor proprii de audit intern la nivelul instituțiilor/unităților subordonate sau aflate sub autoritatea lor. Această analiză de oportunitate se va efectua având în vedere următoarele criterii:

- volumul anual al fondurilor publice utilizate;
- numărul instituțiilor/unităților subordonate și gradul de dispersie teritorială a acestora;
- numărul de personal al instituției publice în ansamblu, precum și ponderea numărului de personal repartizat pe structuri subordonate;

– în cazul în care ordonatorul principal de credite decide să nu organizeze compartiment propriu de audit intern la nivelul structurilor subordonate, auditul acestor structuri va fi asigurat de compartimentul de audit intern de la nivelul ordonatorului de credite de rang imediat superior;

– fostele structuri de control financiar de gestiune vor fi absorbite de cele de audit intern, acestea din urmă preluând, alături de atribuțiile conferite prin Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, toate atribuțiile fostelor structuri de control financiar de gestiune;

– acolo unde nu ființau structuri de control financiar de gestiune se vor înființa structuri de audit intern conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999.

La fundamentarea schemei de personal pentru structurile de audit intern înființate se vor avea în vedere următoarele criterii:

- numărul de posturi: se recomandă drept coeficient normativ minimal un auditor la 40 de posturi, iar drept coeficient normativ maximal, un auditor la 30 de posturi;

– în cazul în care ordonatorul principal de credite decide, conform criteriilor menționate, să nu înființeze compartiment de audit intern la nivelul unor structuri instituționale subordonate, auditul intern al acestor structuri va fi asigurat de compartimentul de audit organizat la nivelul ordonatorului de credite de rang imediat superior.

La nivel central Ministerul Finanțelor organizează activitatea de audit intern prin Direcția generală audit intern (D.G.A.I.) care se subordonează ministrului finanțelor. D.G.A.I. asigură auditul intern al activității proprii și îndrumarea metodologică a compartimentelor de audit intern organizate la nivelul ordonatorilor principali de credite.

La nivelul aparatului teritorial al Ministerului Finanțelor (direcții generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București) auditul intern este organizat prin Serviciul de audit intern (S.A.I.) la nivelul județelor și prin Direcția de audit intern (D.A.I.) la nivelul Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat a municipiului București, care se subordonează directorului general.

La nivelul ordonatorilor secundari și terțiari de credite, în cazul în care ordonatorul principal de credite decide organizarea compartimentului de audit intern la nivelul acestor două categorii de ordonatori, metodologia aplicată va fi cea prevăzută pentru ordonatorii principali de credite.

La nivelul agenților economici care beneficiază de drepturi exclusive sau speciale, care sunt în coordonarea unei instituții publice sau la care statul deține mai mult de 70% din numărul de voturi în adunarea generală a acționarilor/asociațiilor, nu se organizează compartimente de audit intern în sensul Ordonanței Guvernului nr. 119/1999. Pentru utilizarea fondurilor publice sau/si administrarea patrimoniului public auditul intern poate fi exercitat de instituția publică care gestionează fonduri publice sau de

autoritatea publică care dă în administrare patrimoniul public ori de instituția publică care a acordat drepturile speciale sau exclusive.

6. Organizarea auditului intern la nivelul instituțiilor publice cu mai puțin de 25 de posturi în schema de personal

6.1. În cazul unei subordonări ierarhice față de o instituție publică

Organizarea auditului intern se face conform prevederilor art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999.

6.2. În cazul unei autonomii ierarhice

În cazul unei autonomii ierarhice, dacă conducătorul instituției publice în cauză decide să nu înființeze compartiment propriu de audit intern, va proceda astfel:

– va comunica această decizie direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București, informând și despre modalitatea în care înțelege să realizeze certificarea trimestrială și anuală a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară (prin persoane desemnate de direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat sau prin persoane fizice ori juridice externe agreate);

– în cazul în care certificarea trimestrială și anuală a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară urmează să fie făcută prin persoane desemnate de direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat, aceste persoane vor fi desemnate de directorul general din cadrul personalului angajat la S.A.I., respectiv la D.A.I., la propunerea șefului compartimentului respectiv. Acceptarea sau respingerea solicitării de certificare se va face în urma analizei fondului de timp de muncă disponibil la nivelul compartimentului, a gradului de acoperire cu sarcini a personalului specializat, precum și a altor criterii, astfel încât să nu fie afectată îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare și în fișa postului;

– în cazul prevăzut la alineatul precedent solicitantul va încheia cu direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat județeană, respectiv a municipiului București, un contract anual de audit intern și certificare;

– în cazul în care certificarea trimestrială și anuală a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară urmează să fie făcută prin persoane fizice sau juridice agreate, conducătorul instituției publice în cauză va solicita de la direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat județeană, respectiv a municipiului București, lista cuprinzând persoanele agreate de Ministerul Finanțelor pentru aceste atribuții. După alegerea persoanei agreate care va realiza certificarea, conducătorul instituției publice solicitante va transmite la S.A.I., respectiv la D.A.I., copia de pe contractul de certificare încheiat în acest sens. Persoanele care figurează în aceste liste vor fi reatestaate în această calitate de Ministerul Finanțelor prin intermediul S.A.I., respectiv al D.A.I., pentru fiecare exercițiu financiar, pe baza următoarelor criterii:

a) pentru persoane fizice:

– să îndeplinească condițiile cerute auditorilor interni, prevăzute de prezentele norme metodologice;

– să susțină o testare profesională la S.A.I., respectiv la D.A.I., pe probleme de audit intern, cu accent pe certificarea bilanțurilor contabile și a conturilor de execuție bugetară. În cazul în care a fost agreat pentru exercițiul financiar anterior, reatestarea pentru un nou exercițiu financiar se va face pe baza analizei rapoartelor de certificare întocmite;

– să cunoască și să respecte prevederile Codului de etică al auditorului intern;

– să prezinte cazier judiciar;

b) pentru persoane juridice:

– să aibă prevăzut în obiectul de activitate activități de audit intern și de certificare a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară pentru instituții publice;

– să deponă la S.A.I., respectiv la D.A.I., o documentație concludentă din care să rezulte capacitatea profesională și probitatea morală pentru astfel de activități;

– persoanele fizice care, în numele persoanei juridice respective, urmează să efectueze activități de audit intern și de certificare a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară la instituții publice trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute în lit. a),

S.A.I., respectiv D.A.I., va transmite trimestrial la D.G.A.I. până la data de 15 a lunii următoare, lista cuprinzând persoanele agreate de Ministerul Finanțelor. Orice modificare opera a instituției va fi comunicată la D.G.A.I. în termen de 10 zile de la data producerii acesteia.

Nerespectarea de către persoanele agreate a legislației privind certificarea bilanțurilor contabile și a conturilor de execuție bugetară, precum și încetarea îndeplinirii criteriilor care au stat la baza agreării atrag excluderea persoanei respective din listă.

PARTEA a III-a

Sfera activității de audit intern

7. Activitățile verificate de auditul intern

Activitățile verificate de auditul intern sunt cele menționate la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999.

8. Caracteristicile operațiunilor verificate de auditul intern

Prin auditul intern se verifică operațiunile, activitățile sau acțiunile care se efectuează, se execută sau se desfășoară în cadrul instituției publice, avându-se în vedere următoarele caracteristici (fără ca lista acestora să fie exhaustivă):

1. conformitatea operațiunilor, activităților sau a acțiunilor:

– legalitatea: obiectul auditului intern respectă prevederile legale în materie;

– regularitatea: obiectul auditului intern respectă prevederile care se referă la modalități, proceduri, scheme sau la modele de efectuare, execuție sau desfășurare;

– încadrarea în plafoanele valorice: obiectul auditului intern nu antrenează depășirea plafonului valoric maxim aprobat pentru acea operațiune, acțiune sau activitate;

2. economicitatea operațiunilor, activităților sau a acțiunilor:

– obiectul auditat realizează condiția costului minim în condițiile date. Costul minim se evaluează prin determinarea costului de oportunitate al realizării obiectului auditat;

3. eficacitatea operațiunilor, activităților sau a acțiunilor:

– obiectul auditat realizează condiția de atingere a obiectivului stabilit prin realizarea sa. Atingerea obiectivului stabilit trebuie să se realizeze într-o marjă pe care auditorul o consideră rezonabilă;

4. eficiența operațiunilor, activităților sau a acțiunilor:

– reprezintă o corelare între economicitate și eficacitate, în sensul unei optimizări a celor două caracteristici, în condițiile realizării obiectului auditat;

5. oportunitatea temporală a realizării obiectului auditat:

– se analizează dacă momentul în care obiectul auditat s-a realizat a fost cel mai propice sub aspectul asigurării atingerii obiectivului stabilit;

6. oportunitatea structurală a realizării obiectului auditat:

– se analizează dacă obiectul auditat s-a realizat în acea conjunctură acțională, normativă etc., care să confere cel mai înalt grad de eficiență. De asemenea, se analizează modul în care realizarea obiectului auditat se încadrează într-o structură mai largă de operațiuni, activități sau acțiuni;

7. acoperirea riscului intern asociat realizării operațiunii, activității sau acțiunii auditate:

– se evaluează modul și gradul în care realizarea obiectului auditat a antrenat riscuri interne (economice, tehnice, financiare, funcționale etc.), precum și modul și gradul în care aceste riscuri interne au fost acoperite a priori de managementul sistemului auditat;

8. acoperirea riscului de sistem asociat realizării operațiunii, activității sau acțiunii auditate:

– se evaluează modul și gradul în care realizarea obiectului auditat a antrenat riscuri de sistem (economice, tehnice, financiare, funcționale etc.), precum și modul și gradul în care aceste riscuri de sistem au fost acoperite a priori de managementul sistemului auditat;

9. conectarea sistemului, prin realizarea obiectului auditat, la viitor:

– modul și gradul în care, prin realizarea obiectului auditat, sistemul în care s-a realizat acel obiect este asigurat împotriva epuizării funcționale și/sau primește impulsuri noi de dezvoltare, stabilitate și perfecționare specifice.

9. Îndrumarea metodologică în materia auditului intern

Îndrumarea metodologică în materia auditului intern este asigurată de Ministerul Finanțelor printr-o structură specializată din cadrul D.G.A.I. și se referă atât la elaborarea inițială a prezentei norme metodologice, cât și la modificarea, actualizarea și perfecționarea acestora în mod dinamic.

De asemenea, funcția de îndrumare metodologică mai cuprinde elaborarea de machete, structuri de rapoarte de verificare și prezentare, interpretări unitare ale prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999, elaborarea și perfecționarea criteriilor și principiilor de întocmire a planului de audit intern și de valorificare a rapoartelor de audit intern.

Conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999, structura specializată din cadrul D.G.A.I. din Ministerul Finanțelor va efectua și controlul respectării normelor, metodologiilor și a procedurilor de audit intern de către structurile de audit intern de la nivelul ordonatorilor principali de credite.

10. **Auditul proiectelor de buget**

Scopul auditului proiectelor de buget întocmite de instituțiile publice este de a oferi ordonatorilor de credite o evaluare privind fezabilitatea și fiabilitatea proiectelor de buget, astfel încât să se minimizeze riscurile privind colectarea veniturilor bugetare și depășirea cheltuielilor publice, precum și de a fundamenta echilibrul bugetare. De asemenea, o dată cu trecerea la elaborarea bugetelor pe programe auditul proiectelor de buget are rolul de a evalua necesitatea și impactul realizării acestor programe pe termen scurt și mediu.

Proiectele de buget întocmite de ordonatorii de credite vor fi însoțite de referate de opinie întocmite de compartimentele de audit intern proprii.

Referatul de opinie va conține evaluări și aprecieri cel puțin cu privire la:

- dimensionarea veniturilor bugetare;
- gradul de certitudine a veniturilor (riscul nerealizării veniturilor);
- dimensionarea și fundamentarea cheltuielilor bugetare;
- fundamentarea investițiilor și a achizițiilor publice;
- riscul depășirii cheltuielilor proiectate;
- finanțarea deficitelor bugetare;
- datoria publică implicită în propunerile de finanțare bugetară;
- fezabilitatea propunerilor de buget pe bază de programe;
- cofinanțări de proiecte și programe;
- transferurile între categorii de bugete;
- mărimea, structura și destinația fondurilor publice provenite de la Uniunea Europeană sau din alte surse;
- mărimea, structura și implicațiile preluării la datoria publică a rezultatelor negative ale blocajelor monetare și financiare din economie;
- structura și deficitul bugetului public consolidat;
- corelarea diversilor indicatori bugetari;
- implicațiile propunerilor bugetare asupra echilibrului macroeconomic, dinamicii economiei reale și monetare, corelării fluxurilor economice interne cu cele externe, inflației, șomajului și calității vieții;
- alte elemente relevante rezultate din legea anuală a bugetului de stat.

Ordonatorul principal de credite va colecta referatele de opinie din structurile descentralizate prin compartimentul de audit intern, care va audita proiectul de buget la nivelul ordonatorului principal de credite.

În cazul în care referatul de opinie pune în evidență anumite necorelări, contradicții interne ori riscuri exagerate privind realizarea veniturilor și încadrarea cheltuielilor în deficitele proiectate, servicii excesive ale datoriei publice interne în finanțarea, cofinanțarea sau în refinanțarea proiectelor ori a programelor prevăzute în buget sau alte puncte slabe ale proiectelor de buget, ordonatorul principal de credite poate dispune reanalizarea și re-proiectarea bugetelor respective. Forma re-proiectată a bugetelor nu mai este supusă auditării interne.

Proiectele de buget, însoțite de documentații și fundamentări detaliate, precum și de referatul de opinie al compartimentului de audit intern al ordonatorului principal de credite, vor fi înaintate, conform prevederilor legale în vigoare privind procesul bugetar, ministrului finanțelor. Referatele de opinie ale ordonatorilor principali de credite vor sta, alături de proiectul de buget întocmit de Ministerul Finanțelor, la dispoziția D.G.A.I.

În cazul rectificării bugetului de stat, proiectul de buget rectificativ de rectificare se supune aceluși reguli de audit intern ca și proiectul inițial al bugetului de stat.

În ceea ce privește bugetele locale, ele vor urma procedurile privind viza compartimentului de audit intern, care au fost prezentate pentru proiectul bugetului de stat.

11. **Delimitări de obiect între auditul intern și controlul financiar preventiv**

Controlul financiar preventiv (propriu sau delegat) este un control de tip ex ante, în timp ce auditul intern este un control de tip ex post. Totuși, ca urmare a faptului că auditul intern trebuie să urmărească o operațiune, o activitate sau o acțiune pe tot parcursul derulării acesteia, auditul intern are un caracter sui-generis de control concomitent-ulterior: concomitent din perspectiva anului financiar, ulterior din perspectiva operațiunii, activității sau acțiunii (ori a diferitelor faze temporale ale acesteia).

12. **Delimitări de obiect între auditul intern și controlul de management**

Controlul intern, ca obiect al auditului intern, cuprinde și controlul de management pe care îl efectuează conducătorul instituției publice în scopul asigurării stabilității și coerenței funcționale a sistemului auditat în întregul său. Ca urmare, controlul de management al instituției publice, ca și controlul financiar preventiv propriu sau alte categorii de control intern specifice, face obiectul auditului intern.

PARTEA a IV-a

Planul de audit intern

13. **Recomandările unitare ale Ministerului Finanțelor privind întocmirea planului de audit intern**

13.1. **Trăsături generale ale planului de audit intern:**

a) planul de audit intern se întocmește anual de compartimentul de audit intern;

b) proiectul planului anual de audit intern este elaborat, în cazul ordonatorilor principali de credite, până la data de 30 noiembrie a anului precedent anului pentru care se elaborează, însoțit de un referat de justificare a modului în care au fost selectate obiectivele, activitățile sau operațiunile care au fost cuprinse în plan;

c) proiectul planului anual de audit intern este elaborat, în cazul ordonatorilor secundari de credite, în strânsă colaborare cu compartimentul de audit intern al ordonatorului principal de credite, până la data de 10 decembrie a anului anterior anului pentru care se elaborează, însoțit de un referat de justificare a modului în care au fost selectate obiectivele, activitățile sau operațiunile care au fost cuprinse în plan;

d) proiectul planului anual de audit intern este elaborat, în cazul ordonatorilor terțiari de credite, în strânsă colaborare cu compartimentul de audit intern al ordonatorului secundar de credite, până la data de 20 decembrie a anului precedent anului pentru care se elaborează, însoțit de un referat de justificare a modului în care au fost selectate obiectivele, activitățile sau operațiunile care au fost cuprinse în plan;

e) planul anual de audit intern este aprobat de conducătorul instituției publice;

f) planul anual de audit intern aprobat poate fi modificat sau completat, la propunerea șefului compartimentului de audit intern sau la inițiativa conducătorului instituției publice, de către acesta, ori de câte ori apar indicii sau circumstanțe care semnifică apariția unor noi riscuri interne sau de sistem, modificarea gradului de risc al activităților sau operațiunilor deja cuprinse în plan, modificarea fondului de timp disponibil sau alte elemente decizionale, toate de natură să conducă la necesitatea realocării fondului de capacitate de audit pe obiectivele planului;

g) pentru activitățile și operațiunile care au legătură nemijlocită cu certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară obiectivele cuprinse în planul de audit intern vor fi defalcate pe trimestre și pe luni, după caz;

h) se va avea în vedere ca activitățile de audit intern aferente certificării bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară, cuprinse în planul de audit intern, să nu depășească 40—50% din capacitatea de audit a compartimentului respectiv (fondul de timp anual disponibil în zile-om).

13.2. **Principii generale de întocmire a planului de audit intern:**

a) principiul completitudinii — nici o activitate desfășurată de instituția publică nu poate fi exclusă de la exercitarea auditului intern;

b) principiul prudențial — orice activitate sau operațiune trebuie să fie cuprinsă în planul de audit intern cel puțin o dată la 3 ani;

c) principiul permanenței observării — o activitate sau o operațiune prevăzută în planul de audit intern va face obiectul auditării pe tot parcursul realizării ei;

d) principiul oportunității — obiectivele prevăzute în planul de audit intern vor fi stabilite prin analiza și evaluarea gradului și a iminenței riscului asociat;

e) principiul ierarhizării competenței teritoriale — instituția publică corespunzătoare ordonatorilor de credite secundari sau terțiari este auditată ca întreg (la nivelul conducătorului acesteia) de instituția publică de rang imediat superior.

13.3. Criterii-semnal de întocmire a planului de audit intern

La întocmirea planului de audit intern se va ține seama și de o serie de criterii-semnal care pot orienta componența sau structurarea acestuia în anumite direcții. Aceste criterii-semnal sunt de natură să releve situații negative acute sau cu potențial mare de acutizare în anul pentru care se elaborează planul de audit intern. Câteva dintre aceste criterii-semnal (fără ca lista lor să fie epuizată) sunt:

a) deficiențe constatate în rapoartele de audit anterioare;

b) deficiențe constatate în procesele-verbale încheiate în urma inspecțiilor de audit intern;

c) deficiențe consemnate în rapoartele Curții de Conturi;

d) informații și indicii deținute sau obținute cu privire la disfuncționalități sau abateri, altele decât cele de natura legalității și regularității;

e) aprecieri ale unor specialiști, experți etc. cu privire la structura și dinamica unor riscuri interne sau de sistem;

f) analiza unor trenduri pe termen lung privind unele aspecte ale funcționării sistemului;

g) evaluarea impactului unor modificări petrecute în mediul în care evoluează sistemul auditat.

14. Modificarea dinamică a planului de audit intern

Planul de audit intern poate suferi modificări pe parcursul derulării lui, în următoarele condiții (exemplificarea este pur enumerativă și nu exhaustivă):

a) identificarea, pe parcursul derulării acțiunii de auditare, a unor obiective, activități, operațiuni, a căror auditare apare ca având o valoare semnificativă importantă pentru perioada la care se referă activitatea de audit intern;

b) obiective de control introduse pe parcursul derulării planului de audit intern de către instituția publică ierarhic superioară;

c) modificări legislative sau organizatorice importante, de natură să modifice gradul de semnificație a auditării anumitor operațiuni, activități sau acțiuni ale sistemului;

d) necesități de diagnoză ad-hoc ale conducerii instituției publice respective.

15. Problema verificărilor tematiche ordonate de Ministerul Finanțelor

Ministerul Finanțelor poate stabili anumite tematici generale de control, derivate din necesitățile proprii de analiză, evaluare și diagnosticare a activității instituțiilor publice. În aceste cazuri ordonatorii principali de credite vor primi de la Ministerul Finanțelor obiectivele, metodologia și tehnologia concretă de efectuare a auditului intern, perioada de efectuare a auditului intern și perioada supusă auditării. Ordonatorii principali de credite sunt obligați să ia toate măsurile organizatorice pentru ca tematicile ordonate de Ministerul Finanțelor să fie introduse în planul de audit intern al instituției respective și să fie realizate în bune condiții și raportate în termenul fixat. De asemenea, ordonatorii principali de credite vor lua toate măsurile ca, acolo unde este cazul, aceste tematici să fie defalcate pe structurile proprii descentralizate, astfel încât aceste defalcări să fie cuprinse în planurile de audit ale acestor structuri descentralizate.

16. Structura planului de audit intern

Planul de audit intern reprezintă un document oficial. El este păstrat în arhiva instituției publice împreună cu referatul de justificare pe aceeași perioadă în care este păstrat și raportul de audit. Planul de audit intern va cuprinde cel puțin elementele enumerate mai jos:

a) scopul acțiunii de auditare;

b) obiectivele acțiunii de auditare;

c) identificarea/descrierea activității sau a operațiunii supuse auditului intern;

d) identificarea/descrierea unității sau a structurii organizatorice la care se va desfășura acțiunea de auditare;

e) durata acțiunii de auditare;

f) perioada supusă auditării;

g) numărul de auditori antrenați în acțiunea de auditare;

h) precizarea elementelor ce presupun utilizarea unor cunoștințe de specialitate, precum și a numărului de specialiști cu care urmează să se încheie contracte externe de servicii de expertiză/consultanță (dacă este cazul);

i) numărul de auditori care urmează să fie atrași în acțiunile de audit intern din cadrul structurilor descentralizate.

PARTEA a V-a

Raportul de audit intern

17. Elaborarea raportului de audit intern

Raportul de audit intern este un act unilateral care exprimă opinia auditorului în baza constatărilor făcute.

În ceea ce privește elaborarea raportului de audit intern, el va cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente:

a) scopul și obiectivele raportului de audit intern;

b) structura minimală a raportului de audit intern:

1. date de identificare a acțiunii de audit intern:

— baza legală a acțiunii de audit intern;

— ordinul de serviciu;

— echipa de auditare;

— unitatea/structura organizatorică auditată;

— baza legală a acțiunii de auditare;

— durata acțiunii de auditare;

— perioada auditată;

2. modul de desfășurare a acțiunii de audit intern:

— caracterul acțiunii de audit intern (sondaj/exhaustiv; documentar/inspecție);

— proceduri, metode, tehnici utilizate;

— documente, materiale etc. examinate în cursul acțiunii de audit intern;

— materiale întocmite în cursul acțiunii de audit intern;

3. constatări efectuate:

— trebuie să fie prezentate sintetic, cu trimitere explicită la anexele la raportul de audit intern;

— trebuie să fie prezentate constatările cu caracter pozitiv distinct de cele cu caracter negativ, în scopul generalizării aspectelor pozitive pe de o parte, iar pe de altă parte, al identificării căilor de eliminare a deficiențelor stabilite;

— acele constatări care implică o răspundere juridică de orice fel sunt consemnate în acte constatatoare bilaterale care sunt anexe la raportul de audit intern; în aceste acte se va face, în mod obligatoriu, trimitere la actele normative încălcate și se vor prezenta toate elementele constitutive ale răspunderii juridice, în funcție de natura constatărilor;

4. concluziile și recomandările echipei de auditare:

— se elaborează pe baza constatărilor făcute, având un caracter fundamentat;

— trebuie să fie pertinente și să nu fie disproporționate în raport cu constatările pe care se bazează;

— trebuie să fie de natură să conducă la eliminarea deficienței constatate;

— trebuie să fie fezabile și economice;

— trebuie să aibă un grad de semnificație important în ceea ce privește efectul previzibil asupra activității sistemului auditat;

— trebuie să aibă caracter de anticipare și, pe această bază, de prevenire a eventualelor disfuncționalități sau tendințe negative la nivelul sistemului auditat;

— trebuie să contribuie la crearea stimulentei sistemice de dezvoltare a activității și de creștere a performanței de management;

5. documentația-anexă la raportul de audit intern:

— procesele-verbale și notele de constatare bilaterale;

— notele explicative;

— note de relații;

— situații, acte, documente și orice alt material probant sau justificativ;

c) prezentarea sistematică a concluziilor derivate din acțiunea de audit intern, precum și a recomandărilor ori măsurilor, după caz, care se impun pentru remedierea sau prevenirea deficiențelor constatate.

Toate documentele-anexă la raportul de audit intern se semnează pentru conformitate de cel auditat.

18. Prezentarea raportului de audit intern

Raportul de audit intern se caracterizează prin următoarele elemente minimale:

- a) este semnat pe fiecare pagină de către auditor;
- b) se întocmește într-un singur exemplar și se înregistrează la auditor;
- c) se prezintă conducătorului instituției publice (ordonatorului de credite) care a aprobat auditarea și se arhivează la compartimentul de audit intern.

19. Arhivarea raportului de audit intern

Arhivarea raportului de audit intern se face la compartimentul de audit intern pe perioada necesară fundamentării planului de audit intern, după care se predă la arhiva instituției, în dosare speciale, în condițiile Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996.

PARTEA a VI-a

Certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară**20. Scopul certificării**

Scopul certificării îl constituie asigurarea garanției pentru conducătorul instituției publice că bilanțul contabil și contul de execuție bugetară oferă o imagine fidelă, clară și completă privind buna gestiune financiară.

21. Principiile care stau la baza realizării certificării:

- a) exhaustivitatea (integralitatea) — toate operațiunile care privesc instituția publică sunt înregistrate în contabilitate pe baza documentelor justificative;
- b) realitatea — toate elementele patrimoniale din evidențele contabile corespund cu cele identificabile fizic și toate elementele de activ, pasiv, de venituri și cheltuieli reflectă valori reale, există și privesc instituția publică în cauză; toate informațiile prezentate prin conturile anuale trebuie să poată fi justificate și certificate;
- c) corecta înregistrare în contabilitate și corecta prezentare în conturile anuale a operațiunilor, adică aceste operațiuni trebuie:
 1. să fie contabilizate în perioada corespunzătoare, urmărindu-se deci respectarea independenței exercițiilor financiare (criteriul perioadei corecte);
 2. să fie corect evaluate, adică sumele să fie bine determinate, aritmetic exacte, urmărindu-se respectarea tuturor regulilor și principiilor contabile, precum și a metodelor de evaluare (criteriul corectei evaluări);
 3. să fie înregistrate în conturile corespunzătoare, conform planului de conturi pentru instituțiile publice (criteriul corectei imputări);
 4. să fie corect totalizate, centralizate, astfel încât să li se asigure o prezentare în conturile anuale conformă cu regulile în vigoare (criteriul corectei prezentări în conturile anuale).

22. Documentația necesară pentru certificare:

- a) bilanțul contabil;
- b) contul de execuție bugetară;
- c) acte financiare și de gestiune;
- d) evidențe contabile;
- e) orice alte documente justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate.

23. Unele precizări privind certificarea:

- a) certificarea se face la nivelul fiecărei instituții publice care, potrivit legii, are obligația să întocmească bilanț contabil și cont de execuție bugetară și are organizat compartiment de audit intern;
- b) pentru instituțiile publice care nu au organizat compartiment propriu de audit intern certificarea se va efectua de instituția publică ierarhic superioară sau prin auditori externi, conform art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999.

24. Raportul privind certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară

Raportul privind certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară se caracterizează prin următoarele:

- a) se referă exclusiv la verificările efectuate, constatările făcute și la concluziile desprinse în procesul de certificare a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară;
- b) cuprinde o prezentare sintetică a modului în care s-a efectuat verificarea, a materialelor, documentelor și a actelor examinate, a tehnicilor, metodelor și a procedurilor utilizate pentru îndeplinirea obiectivelor certificării;

c) se întocmește în trei exemplare, dintre care unul însoțește bilanțul contabil și contul de execuție bugetară, al doilea rămâne la auditor, iar al treilea rămâne la cel auditat.

25. Evidența certificării

Evidența certificării va fi ținută de compartimentele de audit intern de la nivelul direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București, în baza unui registru întocmit special pentru acest scop, și va fi transmisă trimestrial la D.G.A.I. din cadrul Ministerului Finanțelor.

PARTEA a VII-a

Evaluarea performanței de management**26. Auditul managementului la nivelul instituției publice**

Auditul managementului se referă la evaluarea calității și a eficienței cu care conducătorul instituției publice (și, pe scară ierarhică, conducătorii structurilor subordonate) organizează, conduce și finalizează operațiunile, activitățile și acțiunile specifice instituției publice auditate.

26.1. Criterii de conformitate în evaluarea managementului

Criteriile de conformitate în evaluarea managementului se referă la acele criterii care sunt de natură, prin realizarea lor, să ateste respectarea de către management a prevederilor legale în materia obiectului de activitate al instituției publice auditate, precum și la respectarea procedurilor, metodelor, metodelor și a tehnicilor adecvate pentru fundamentarea deciziilor de orice fel.

26.2. Criterii de performanță în evaluarea managementului

Criteriile de performanță în evaluarea managementului se referă la acele criterii care sunt de natură, prin realizarea lor, să asigure îndeplinirea obiectivelor manageriale la nivel optim. Ele trebuie să determine abaterea (cuantificată sau de natură calitativă) dintre obiectivul managerial planificat și cel efectiv.

27. Asumarea și acoperirea riscului economico-financiar

Se va analiza modul în care la fundamentarea deciziei manageriale sau la punerea ei în aplicare s-au luat în considerare riscurile interne, de natură economică și financiară. Se va analiza de asemenea, modul în care, cu privire la riscurile menționate, s-au luat măsuri pentru acoperirea lor, adică s-au proiectat sisteme ori mecanisme care să prevină, să reducă sau să compenseze efectul actualizării acestor riscuri.

28. Asumarea și acoperirea riscului structural și funcțional

Se va analiza modul în care la fundamentarea deciziei manageriale sau la punerea ei în aplicare s-au luat în considerare riscurile interne, de natură structurală și funcțională. Se va analiza în acest sens modul în care o anumită decizie managerială poate avea efecte structurale asupra activității sistemului sau efecte asupra modului în care funcționează acel sistem. Atât în legătură cu efectele structurale, cât și cu cele funcționale, se vor analiza riscurile specifice, modul și măsura în care acestea au fost luate în considerare la fundamentarea deciziei manageriale și la implementarea ei.

29. Asumarea și acoperirea riscului de sistem

Se va analiza modul în care la fundamentarea deciziei manageriale sau la punerea ei în aplicare s-au luat în considerare riscurile externe sau de sistem, adică acele riscuri care derivă, pentru sistemul auditat, din modificări structurale, legislative sau de orice altă natură, care au loc în mediul economic și social-politic în care funcționează sistemul auditat.

PARTEA a VIII-a

Performanța operațiunii

Performanța unei operațiuni, activități sau acțiuni se referă la gradul de adecvare a acelei operațiuni, activități sau acțiuni la obiectivele strategice ori tactice ale sistemului auditat sau la criteriile generale de eficiență.

Auditul intern va analiza și va evalua performanța operațiunii, activității sau acțiunii auditate.

30. Performanța deciziei economice

Se referă la analizarea măsurii în care decizia cu privire la o operațiune, activitate sau acțiune îndeplinește criteriile de economicitate, eficacitate și eficiență.

30.1. Economicitatea

Se referă la analiza costului de oportunitate al deciziei manageriale auditate. Se va urmări stabilirea gamei de costuri de oportunitate aferente deciziei și se va selecta costul minim de oportunitate. Dacă acesta nu coincide cu costul de oportunitate al deciziei manageriale auditate, se va concluziona că acea decizie nu respectă criteriile de economicitate.

30.2. Eficacitatea

Se referă la analiza efectivității deciziei manageriale auditate. Se va stabili abaterea efectului real față de efectul calculat. Dacă această abatere se va încadra într-o marjă prestabilită, se va aprecia că decizia este eficace.

30.3. Eficiența

Eficiența deciziei manageriale (referitoare la o operațiune, o activitate sau o acțiune) reprezintă un optim analitic între economicitate și eficacitate. Ca urmare, auditorul va întocmi perechile de economicitate-eficacitate pentru a stabili compatibilitatea dintre cele două caracteristici ale deciziei și pentru a selecta astfel perechea dezirabilă.

31. Alte aspecte ale performanței operațiunii

Auditorul va analiza și va evalua și alte aspecte ale performanței deciziei manageriale, cum ar fi (fără a se limita la acestea):

- aspectul social (impactul asupra pieței muncii, asupra puterii de cumpărare și nivelului de trai etc.);
- aspectul ecologic (impactul asupra mediului înconjurător, natural sau artificial).

PARTEA a IX-a

Efectuarea inspecțiilor de audit intern**32. Conceptul de inspecție de audit intern**

Inspecția de audit intern reprezintă verificarea efectuată la fața locului în cursul derulării unei operațiuni, în scopul constatării unor eventuale abateri de la legalitate sau regularitate și al luării de măsuri pentru protejarea fondurilor publice și a patrimoniului public și pentru repararea prejudiciului produs.

Inspecția de audit intern este efectuată de o structură specializată din cadrul compartimentului de audit intern și se caracterizează prin următoarele:

- se referă la fapte sau la aspecte legate de orice operațiune, activitate sau acțiune desfășurată la nivelul instituției publice;
- se realizează la fața locului;
- are un caracter punctual, eventualele necesități de dezvoltare a verificării urmând să facă obiectul activităților ulterioare de audit;
- se finalizează cu un act constatator bilateral, semnat și înregistrat atât de inspectorul auditor, cât și de cel inspectat;
- constituie o atribuție specifică de audit intern, cu caracter operativ;
- asigură estimarea cantitativă a eventualelor prejudicii (efective sau potențiale);
- propune măsuri operative și soluții pentru recuperarea pagubelor și sancționarea celor vinovați, după caz;
- ia măsuri operative minimale pentru stoparea sau limitarea fenomenelor negative generatoare de prejudicii (în mod efectiv sau potențial) sau de alte disfuncționalități constatate.

33. Faptul generator al inspecției de audit intern:

- sesizarea contabilului-sef din structurile de control financiar preventiv propriu ale instituțiilor publice cu privire la efectuarea de operațiuni pe propria răspundere a conducătorului instituției publice, fără viză de control financiar preventiv;
- indicii de orice natură privind unele abateri de la legalitate sau regularitate în efectuarea de operațiuni, desfășurarea de activități sau în realizarea de acțiuni:
 - sesizări din interiorul sau din exteriorul sistemului inspectat;
 - autosesizări ale organului de inspecție;
 - concluzii cuprinse în acte de audit anterioare, în alte acte de control ale diverselor instituții de control;
 - informații din mass-media;
 - orice alte indicii relevante.

34. Competența materială în efectuarea inspecțiilor de audit intern

Inspecții de audit intern efectuează numai structurile specializate ale Ministerului Finanțelor (din aparatul central și din aparatul teritorial). În acest sens, prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 82/2000 s-a stabilit un compartiment în cadrul D.G.A.I., respectiv al S.A.I., care urmează să efectueze inspecțiile de audit intern.

35. Competența teritorială în efectuarea inspecțiilor de audit intern

Inspecțiile de audit intern la ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat și ai bugetelor fondurilor speciale sunt efectuate de serviciul specializat organizat la nivelul D.G.A.I. din cadrul Ministerului Finanțelor.

Inspecțiile de audit intern la ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale, la ordonatorii secundari și terțiari de credite sunt efectuate de structurile specializate ale S.A.I., respectiv ale D.A.I., organizate la nivelul direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București.

36. Procedura de realizare a inspecției de audit intern:

- pe baza sesizării sau a indiciilor legate de abateri de la legalitate și regularitatea operațiunilor, activităților sau a acțiunilor, compartimentul de inspecție stabilește scopul și obiectivele acțiunii concrete ale inspecției de audit intern;
- pe baza scopului și a obiectivelor stabilite se întocmește, dacă este cazul, tematica inspecției de audit intern și se stabilesc metodele, tehnicile și procedeele de lucru;
- în cazul în care faptul generator al inspecției de audit intern se referă la alte situații decât cea a sesizării transmise de contabilul-sef, ordinul de serviciu pentru efectuarea inspecției de audit intern se semnează de șeful D.G.A.I. pentru aparatul central al Ministerului Finanțelor, respectiv de directorul general al direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București, pentru aparatul teritorial al Ministerului Finanțelor, pe baza unui referat de justificare întocmit de șeful compartimentului de inspecție de audit intern pentru aparatul central al Ministerului Finanțelor, respectiv de șeful S.A.I. pentru aparatul teritorial al Ministerului Finanțelor;
- inspecția de audit intern se efectuează în cel mai scurt timp posibil, asigurând totodată fundamentarea constatărilor și a concluziilor.

37. Actul constatator al inspecției de audit intern:

- se numește proces-verbal de inspecție de audit intern;
- este un act bilateral;
- se întocmește în trei exemplare, dintre care unul rămâne la cel inspectat, iar două la organul care a efectuat inspecția;
- este însoțit de orice acte, documente sau materiale probatoare care să susțină constatările și concluziile, inclusiv de note explicative și note de relații;
- constatările sunt fundamentate prin trimiteri la textul legal încălcat și la documentația-anexă la procesul-verbal;
- pe baza procesului-verbal de inspecție de audit intern compartimentul de inspecție de audit intern de la nivelul D.G.A.I. va transmite ministrului finanțelor o informare cuprinzând constatările făcute și măsurile luate;
- la nivelul direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București, informarea întocmită de compartimentul de inspecție de audit intern va fi transmisă directorului general;
- trimestrial, până la data de 20 a lunii următoare trimestrului încheiat, S.A.I., respectiv D.A.I., din fiecare județ, respectiv din municipiul București, va transmite o informare sintetică la D.G.A.I. cu privire la activitatea proprie de inspecție de audit intern.

PARTEA a X-a

Valorificarea actelor inspecției de audit intern. Contestarea actelor inspecției de audit intern

- 38. Conținutul valorificării actului de inspecție de audit intern**
Valorificarea actului de inspecție de audit intern se referă la următoarele:
 - întocmirea notei de prezentare cu privire la constatările inspecției de audit intern;
 - luarea de măsuri operative în scopul stopării sau al limitării producerii unor fenomene negative care generează sau ar putea

genera prejudicii pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public;

c) stabilirea și propunerea de măsuri ce urmează să fie luate de conducătorul instituției publice în scopul remedierii deficiențelor constatate, încadrării lor în prevederile legale, precum și al prevenirii producerii lor în viitor;

d) în situația producerii efective a unor pagube, conducătorul instituției publice va lua măsurile dispuse de Curtea de Conturi, conform prevederilor pct. 41 din prezentele norme metodologice;

e) dacă deficiențele constatate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, compartimentul de inspecție de audit intern va respecta prevederile legale în materie;

f) în cazul constatării producerii sau posibilității producerii de pagube pe seama fondurilor publice sau/și a patrimoniului public, conducătorul instituției publice care a dispus efectuarea inspecției de audit intern va sesiza Curtea de Conturi, care va decide cu privire la măsurile care se impun.

39. *Instanțele de informare cu privire la actul de inspecție de audit intern și documentele aferente informării*

În cazul în care inspecția de audit intern este ordonată de directorul general al direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București, se informează:

a) conducătorul instituției publice la care s-a efectuat inspecția de audit intern — procesul-verbal al inspecției de audit intern, împreună cu documentația aferentă;

b) directorul general al direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București — nota de prezentare, procesul-verbal al inspecției de audit intern, împreună cu documentația aferentă;

c) Curtea de Conturi, în cazul constatării producerii sau posibilității producerii de pagube pe seama fondurilor publice sau/și a patrimoniului public — raportul de sesizare, însoțit de procesul-verbal al inspecției de audit intern, împreună cu documentația aferentă, eventualele contestații depuse și deciziile de soluționare.

În cazul în care inspecția de audit intern este ordonată de D.G.A.I. și este efectuată de S.A.I. sau D.A.I., se informează:

a) conducătorul instituției publice la care s-a efectuat inspecția de audit intern — procesul-verbal al inspecției de audit intern, împreună cu documentația aferentă;

b) directorul general al direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București — nota de prezentare, procesul-verbal al inspecției de audit intern, împreună cu documentația aferentă;

c) D.G.A.I. — nota de prezentare, procesul-verbal al inspecției de audit intern, împreună cu documentația aferentă.

În cazul în care inspecția de audit intern este efectuată de D.G.A.I., se informează:

a) conducătorul instituției publice la care s-a efectuat inspecția de audit intern — procesul-verbal al inspecției de audit intern, împreună cu documentația aferentă;

b) ministrul finanțelor — nota de prezentare;

c) Curtea de Conturi, în cazul constatării producerii sau posibilității producerii de pagube pe seama fondurilor publice sau/și a patrimoniului public — raportul de sesizare, însoțit de procesul-verbal al inspecției de audit intern, împreună cu documentația aferentă, eventualele contestații depuse și deciziile de soluționare.

40. *Conținutul contestației actului inspecției de audit intern*

Contestațiile formulate împotriva proceselor-verbale ale inspecției de audit intern sunt căi administrative de atac prin care

se solicită anularea parțială sau totală a constatărilor și măsurilor menționate în actul constatator.

Ele sunt formulate de conducătorul instituției publice la care s-a efectuat inspecția de audit intern, fiind confirmate prin semnătură și ștampilă.

Contestația va face referire strictă la constatările și la măsurile cuprinse în procesul-verbal de inspecție de audit intern, fiind însoțită de elemente probatorii care să susțină solicitarea petentului.

Contestația nu se poate baza pe acte, documente sau informații care la data efectuării inspecției de audit intern nu erau, în mod obiectiv, accesibile inspectorului de audit intern sau nu au putut fi puse la dispoziție acestuia pe perioada efectuării inspecției de audit intern.

41. *Procedura de contestare:*

a) contestațiile se depun în termen de 15 zile calendaristice de la data comunicării (data aducerii la cunoștință celui inspectat a rezultatelor inspecției de audit intern, prin înregistrarea procesului-verbal la instituția publică inspectată) la organul care a efectuat inspecția de audit intern;

b) contestațiile se depun însoțite de copie certificată, pe propria răspundere, de pe actul contestat, precum și de pe orice alte documente pe care petentul le consideră necesare sau/și utile în susținerea cauzei sale;

c) răspunsul la contestație se transmite în termen de 30 de zile calendaristice de la data înregistrării contestației, prin decizie motivată, semnată de conducătorul instituției care a efectuat inspecția de audit intern;

d) prin soluționarea contestației nu se poate crea petiționarului o situație mai grea decât cea contestată și aplicată prin actul care face obiectul contestației;

e) decizia este definitivă;

f) în cazul în care contestația nu a fost depusă în termen sau, deși a fost depusă în termen, a fost respinsă în totalitate sau în parte, iar capetele de cerere care au fost respinse se referă la producerea de prejudicii pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public ori se referă la existența unui potențial pentru producerea unor asemenea prejudicii, contestația se va transmite de către persoana care a semnat ordinul de serviciu pentru efectuarea inspecției de audit intern, la Curtea de Conturi, însoțită de documentația prevăzută la art. 26 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999;

g) în cazul în care contestarea procesului-verbal de inspecție de audit intern s-a făcut pe capete de cerere care nu se referă la producerea de prejudicii pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, iar contestația a fost respinsă sau admisă în parte, contestația și răspunsul la contestație nu vor fi transmise Curții de Conturi.

PARTEA a XI-a

Alte precizări

Prezentele norme metodologice creează cadrul general de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999.

În termen de 30 de zile de la publicarea prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiecare ordonator principal de credite va elabora norme metodologice proprii de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 119/1999, respectând cadrul general creat.

Normele metodologice proprii ale ordonatorilor principali de credite vor fi avizate pentru conformitate de D.G.A.I. din cadrul Ministerului Finanțelor.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

